

dan Enighed overhovedet kunde opstaa paa noget Punkt, men her skete det altsaa virkelig, og den Betragtning, der blev gjort gældende, var den, at vi allerede havde her i Folketinget tre Udvalg, maaske flere, der beskæftigede sig med Spørgsmaal af den Beskaffenhed. Ja, men paa en saadan Maade, at Arbejdet ligesom gaar paa Slump i disse Udvalg, uden Plan, uden at der er ligesom en Bestræbelse for at holde sammen paa det og opnaa et Resultat i Forstaaelse mellem Partierne. De Bestræbelser, der i Øjeblikket kan anses for at være i Gang til Tilvejebringelse af et samlet Resultat, er, saa vidt jeg forstaaer, Forhandlingerne mellem den højtærede Regering og det konservative Folkeparti, og det er jo muligt, at saadanne Forhandlinger kan bringe et positivt Resultat. Men hvis dette sker, saa frygter jeg meget, at et saadant Resultat skal kunne være egnet til at skærpe de Modsætninger, der findes mellem de forskellige Lag i Befolkningen, at vanskeliggøre Arbejdet paa en virkelig Imødegaaelse af Krisen.

Derfor anbefaler vi at gøre et Forsøg paa en rolig, saglig Forhandling, i hvilken alle de forskellige Meninger repræsenterende alle de forskellige Lag i Befolkningen inddrages, og vi haaber, at Regeringen belært af Erfaringerne om ikke nu, saa senere vil tage Initiativet dertil. Men jeg tror, det vilde være glædeligt og nyttigt, om det kunde ske allerede nu, og ud fra den Betragtning anbefaler jeg den fra vor Side fremsatte Paastand paa Overgang til Dagsordenen.

Willesen: Man møder ikke saa sjælden den Paastand fra adskillige Venstremænd, at Venstre og Retsforbundet vil i Principerne ofte det samme. Ved at stille den Dagsorden, jeg stillede før, gav jeg Venstre Lejlighed til at vise, om det virkelig er Tilfældet, og jeg har nu paa den Maade faaet konstateret, at der ikke findes en saadan Lighed imellem vore Principper. Thi vi vil dybtgaaende sociale Reformer, som kan forandre vort Samfunds Struktur i en mere retfærdig Retning. Jeg tvivler paa, at Venstre vil det, og den Tvivl er Hovedaarsagen til den Modsætning mellem Venstre og Retsforbundet, som man her og tidligere Gang paa Gang har haft Lejlighed til at konstatere. Under saadanne Forhold er det forstaaeligt, at Statsministeren ikke ønsker Tilliden, og saa skal han blive fri for den, idet jeg saa ikke finder nogen Grund til at fastholde min Dagsorden, men hermed trækker den tilbage.

Formanden: Den af det ærede Medlem Hr. Willesen fremsatte Paastand paa Overgang til Dagsordenen er taget tilbage. Ønsker nogen at optage den? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er den bortfaldet.

Willesen: I øvrigt forekommer det mig, at den Diskussion, der er ført i Dag, absolut ikke har været egnet til at mildne de Modsætninger indenfor det danske Samfund, der Gang paa Gang giver sig saa det ene saa det andet Udslag, ofte af en ængstende Karakter, ikke mindst naar man betænker, at de Udtalelser, der falder, ofte af Pressen bliver serveret paa en Maade, som udhæver dem og gør dem endnu skarpere, end de har lydt paa dette Sted. Alt hvad der kan bidrage til paa den Maade at skærpe Modsætningerne indenfor det danske Samfund, synes jeg, man kun paa det dybeste kan beklage, ikke mindst i en Krisetid som denne. Jeg haaber, at Regeringen vil have faaet Indtrykket af, at i alt Fald enkelte af de Nedskæringslinier, den følger, er af en saadan Karakter, at de trænger til en dybtgaaende Ændring, og kunde det blive Resultatet af hele denne Debat, at en saadan Ændring virkelig fandt Sted paa visse Punkter, var den dog ikke forgæves.

Ordføreren for Forespørgerne (Stauning): Jeg skal kun gøre en enkelt Bemærkning til den højtærede Statsminister, som mente, det var nødvendigt at korrigere de historiske Bemærkninger, tror jeg han sagde, som jeg havde fremsat; selvfølgelig glemte den højtærede Minister saa et og andet af Vigtighed i denne korrigerede Historie. Den højtærede Minister bebrejdede mig først, at jeg havde brugt Udtrykket falske Penge om de til Halvdelen nedskrevne danske Kroner. Jeg fremhævede udtrykkelig, at det netop var som Modsætning til Statsministerens den Gang anvendte Udtryk om den ærlige Alen eller den ærlige Værdimaaler. Det modsatte af ærlig turde vel være falsk; var der altsaa Brug for en ærlig Alen, var det vel, fordi vi den Gang havde noget, der var falsk.

Men Udtrykket har jo mindre at sige. Det, den højtærede Statsminister indvender, er, at det var ikke under hans forrige Ministertid, denne Udvikling med Hensyn til Kroneværdiens Fald fandt Sted. Nej, det er fuldkommen rigtigt, jeg sagde udtrykkelig i Perioden 1920—24, og dertil hører 3 Maaneder, for hvilke den nuværende højtærede Statsminister ikke har noget Medansvar. Det er fuldkommen rigtigt, at Begyndelsen til Kronefaldet indtraf før Ministeriet Neer-